

Nr 100.

Af herr **Holmquist m. fl.**, i anledning af *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt.*

Uti 9 § af det förslag till lag om rätt till jakt, hvilket genom nådig proposition, nr 98, förelagts Riksdagen, stadgas:

»Sluta ägare af särskilda fastigheter, hvilkas ägor bilda ett sammanhängande område, i sådan egenskap aftal om huru jakten å området må utöfvas och jaktvården handhafvas, skall å hvad aftalet innehåller om jaktens utöfvande och om skyldighet för ägare att å sin mark tåla, anlägga eller underhålla inrättning för jaktvårdens tillgodoseende tillämpas hvad i allmänhet stadgas om servitut; dock vare sådant aftal ej bindande utöfver femtio år från det aftalet slöts.»

Genom den sålunda föreslagna bestämmelsen är en början gjord till ernående af möjlighet att bilda större jaktvårdsområden och sålunda genomföra en rationell jaktvård, något som i väsentliga delar af vårt land är så godt som okänt. Vi tveka icke att uttala, att det sålunda föreslagna stadgandet är det bästa, hvarpå det nya lagförslaget har att bjuda. Det är alltså ingalunda mot det principiella i förslaget vi rikta oss, utan mot den punkt i detsamma, hvarigenom aftalet i vissa afseenden likställes med servitut och följaktligen för sin giltighet mot blifvande ägare af någon bland de sammanslutna fastigheterna torde böra i fastigheterna in-tecknas. I vissa delar af landet möta väl härför inga oöfverstigliga svårigheter, ehuru kostnaderna och tidsutdräkten antagligen ofta blifva ganska afsevärda. Men i stora delar af landet torde ett sådant in-teckningsförfarande rent af omöjliggöra dessa i allra högsta grad önskliga sammanslutningar. Detta gäller i synnerhet sådana delar

af landet, där jordsplittringen är stor och lagfartsförhållandena mindre väl ordnade. Både besväret och de dryga kostnaderna bilda därstädes öfverstigliga hinder; och det är fara värdt, att, med förutsättning af inteckning för giltighet mot blifvande fastighetsägare, förslaget i stora delar af landet och särskildt där det skulle verka mest välgörande blefve en död bokstaf.

Inteckningsförfarande är naturligtvis stadgadt för att en hvar skall ur ett officiellt register äga kännedom, huruvida en fastighet är med ett onus besvärad. Då emellertid i förevarande fall detta gemensamma förvaltningsförfarande i jaktvårdens intresse på grund af sakens egen natur måste anses vara till fastighetens och därmed till såväl varande som blifvande fastighetsägares sanna fördel, våga vi anse, att någon betänklighet icke bör möta att göra en sådan sammanslutning af fastigheter för jaktvårdens ordnande giltig mot blifvande fastighetsägare utan intecknings fastställande till säkerhet härför.

Vi anse jämväl att aftalstidens längd kunde, på sätt i det till grund för den kungl. propositionen liggande kommittéförslaget angafs, begränsas till högst 25 år.

I anslutning härtill våga vi vördsamt hemställa,

dels att Riksdagen måtte, med afslag å Kungl. Maj:ts nådiga proposition i denna del, för sin del besluta, att § 9 i förslaget till lag om rätt till jakt måtte erhålla följande lydelse:

§ 9.

Sluta ägare af särskilda fastigheter, hvilkas ägor bilda ett sammanhängande område, i sådan egenskap aftal om huru jakten å området må utöfvas och jaktvården handhafvas, skall aftalet vara gällande jämväl mot ny ägare af de särskilda fastigheterna eller delar därpå; dock vare sådant aftal ej bindande utöfver tjugufem år från det aftalet slöts.

dels ock att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse hos Kungl. Maj:t anhålla om åtgärders

vidtagande för inrättande af ett offentligt möjligen länsvis hos Konungens befallningshafvande fördt register, däri sådana aftal, som i § 9 afses, intagas äfvensom för samma aftals införande i länskungörelserna.

Stockholm den 15 april 1912.

Ax. Hedenlund. F. Holmquist. Gunnar Ekelund.

Knut Larsson. Gust. Barthelson. Åke Ingeström.

Nr 101.

Af herr **Olsson, Valerius**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändring i aflöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket samt fastställande af telegrafverkets stat för driftkostnader år 1913.*

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 96, angående ändring i aflöningsreglementet för tjänstemän vid telegrafverket m. m. föreslås i fråga om aflöningsstaten punkt 3 inrättandet af nya aflönningar för 2 vaktföreståndare och 35 interurbantelefonister. Denna framställning motiveras därmed, att för närvarande 2 interurbantelefonister hafva stadigvarande förordnande såsom vaktföreståndare, en från och med den 16 december 1909 och en från och med den 1 april 1911, samt att redan nu 47 extra ordinarie interurbantelefonister innehafva permanenta förordnanden såsom interurbantelefonister, nämligen tre sedan år 1907, två sedan år 1908, två sedan år 1909, nio sedan år 1910, fjorton sedan första hälften af år 1911 och sju från senare delen af samma år, hvarjämte erinras, att allt sedan telegrafverkets senaste omorganisation den